

ת"פ (ירושלים) 16812-10-24 - מדינת ישראל נ' מחמוד גנימאת

ת"פ (ירושלים) 16812-10-24 - מדינת ישראל נ' מחמוד גנימאת ואח'שלים

ת"פ (ירושלים) 16812-10-24

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

1. מחמוד גנימאת

ע"י ב"כ עוה"ד יחיא מוסטפא

2. מוחמד גנימאת

ע"י ב"כ עוה"ד מחמוד רבאח

3. מונזר גנימאת

ע"י ב"כ עוה"ד חיים הדיה

4. חוסין גנימאת

בית משפט השלום בירושלים

[07.01.2025]

כבוד השופט ארנון איתן

ע"י ב"כ עוה"ד ריאד סואעד

גזר דין

כתב האישום:

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בביצוע העבירות הבאות;
פגיעה בעתיקות בצוותא לפי סעיף 37(א) לחוק העתיקות התשל"ח-1978 (להלן: "חוק העתיקות") בצירוף סעיף
29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. פעולה אסורה באתר עתיקות בצוותא לפי סעיף 29(א)(4) בצירוף 37(ב)
לחוק העתיקות ובצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, חיפוש עתיקות ללא רישיון בצוותא לפי סעיף 9(א) בצירוף סעיף
37(ב) לחוק העתיקות ובצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1)
לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (ביחס לנאשמים 3 ו-4).

חלק כללי:

2. אתר העתיקות מלכה ח' (מזרח) הינו אתר עתיקות מוכרז, אשר פורסם בילקוט פרסומים מספר 7967, עמ' 952
מיום 24.10.18. האתר שוכן בשפלת יהודה, ומכונה לעיתים גם "אום-ראוס" (להלן: "האתר").
3. האתר שימש בעת העתיקה כאתר ישוב גדול ונתגלו בו שרידים עתיקים של מתקנים חקלאיים, מבני מגורים,
מערות, מערות מסתור, בורות מים חצובים, מדרגות חקלאיות, וחציבות. האתר היה מיושב בתקופות שונות, ועיקר
השרידים הם מהתקופה הרומית.

4. ארבעת הנאשמים גרים בצורף, מחוץ לשטח ישראל, ובמועד הרלוונטי לכתב האישום לא היה בידיהם היתר כניסה לארץ.
5. על פי הנטען בחלק העובדתי, ביום 5.10.24 בשעות אחר הצהריים הגיעו ארבעת הנאשמים מצורף לישראל. הנאשמים נכנסו לשטח ישראל דרך ההרים, ומבלי לעבור במחסום מעבר לישראל ובהמשך הגיעו לאתר. מטרתם הייתה לחפש באתר עתיקות ולבצע באתר חפירה ללא היתר כדין.
6. באותו מועד בשעות הערב, בהיותם באתר, חפרו וחצבו הנאשמים בתוך מערכת המערות התת קרקעית באתר וחיששו עתיקות במשך מספר שעות. בזמן זה, אחד מהם שימש כתצפיתן מחוץ למערות.
7. הנאשמים ביצעו את האמור לעיל בעזרת גלאי מתכות, מקוש, מקושון, טוריה, דליים, פנס, סוללות, נרות, משקפת וציוד נלווה (להלן: "כלי החיפוש והחפירה").
8. במהלך החפירות גרמו הנאשמים נזקים לאתר, בין היתר באופן הבא: הנאשמים חפרו בקרקע אחד החללים לתוך השכבות הארכיאולוגיות בור במידות של כ-2 מטר על 2.5 מטר ובעומק של כמטר בקירוב. את שפכי האדמה שהוציאו הנאשמים מתוך הבור הם פיזרו לאורך דפנות המערה, וחלק נשאר בבור. שפכים אלה הכילו שברי כלי חרס שנותקו מהקשרם הארכיאולוגי.
9. הנאשמים ביצעו את האמור במשך מספר שעות עד אשר נעצרו בידי מפקחי רשות העתיקות ומשטרת ישראל.
10. הנאשמים גרמו לנזק בלתי הפיך לאתר העתיקות בין היתר בכך שפגעו בשכבות הארכיאולוגיות שנוצרו במקום במהלך כאלפיים שנה, ולפגיעה בכלי החרס אותם הוציאו ממקומם במהלך החפירה.
11. כל זאת, עשו נאשמים 3 ו-4 מבלי שיש בידיהם היתר כדין להיכנס ולשהות בישראל.
ראיות המאשימה לעונש:
א. רישום פלילי של נאשמים 1 ו-3.
ב. חוות דעת מומחה.
ג. סרטון של הבור שמעיד על הנזק במערה.
ראיות ההגנה לעונש: מסמכים ביחס לנאשם 3.
חוות דעת מומחה מטעם המאשימה: מר' אמיר גנור:

14. מר גנור הגיש חוות דעת לפיה, בדק את האתר ביום 6.10.24 בשעות הלילה מיד לאחר שנתפסו במקום הנאשמים. כעולה מחוות הדעת החופרים חפרו לתוך שכבות ארכיאולוגיות בור גדול במידות 2 מטר על 2.5 מטר בקירוב, בעומק כמטר בקירוב. בתוך שפכי האדמה נמצאו על ידי מר' גנור עשרות שברים של כלי חרס מהתקופה הרומית. גם בתוך בור החפירה עצמו היו שברי כלי חרס שניכר שנותקו מהקשרם הארכאולוגי. צוין בחוות הדעת, כי החופרים פגעו והפריעו לשכבות ארכאולוגיות שעמדו במקום מעל אלפיים שנה, כך שסדר השכבות הופרע ולא יאפשר לשחזר את ההצטברות הארכאולוגית שהייתה שמורה במקום.
תמצית טיעוני הצדדים:

15. המאשימה הפנתה בטיעוניה לעונש לרישומם הפלילי של נאשמים 1 ו-3 (סומן מ/1 ו-מ/2), חוות דעת מומחה (סומן מ/3), והציגה לבית המשפט (באמצעות מחשב נייד) סרטון המתעד את הבור והנזק במערה (בור שחפרו במקום). כמו כן, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהמעשה: סיכול המחקר ההיסטורי בדרך של הריסת עתיקות, אשר עלול למנוע ולהכביד על חשיפת העבר בארץ בה שכנו תרבויות שונות בתקופות שונות, פגיעה כלכלית בדרך של השמדה או נטילה שלא כדין של עתיקות המהוות משאב ציבורי שהוא בעל שווי רב, פגיעה בזיכרון ההיסטורי הקולקטיבי, פגיעה באתרים המקשטים את הארץ ומהווים אתרי תיירות לעלייה לרגל וטיולים, ופגיעה בנכסי המדינה. המאשימה ציינה, כי הנאשמים הגיעו מצוידים בכלים ובחבורה כאשר אחד מהם תצפת מלמעלה, וכל אחד ידע את תפקידו ואת חלקו היחסי בביצוע העבירה.

16. המאשימה סבורה, כי מתחם הענישה ביחס לנאשמים 1, 2 ו-4 נע בין 8 עד 24 חודשי מאסר, וביחס לנאשם 3 החל מ-10 עד 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בעניין זה הפנתה המאשימה לפסיקה תומכת. המאשימה ביקשה לשקול לחומרא את רישומם הפלילי של נאשמים 1 ו-3, ולקולא את הודאתם של הנאשמים ולקחת האחריות.

17. לאור האמור, ביקשה להטיל על נאשמים 1 ו-3 10 חודשי מאסר, מע"ת לצד קנס גבוה, וביחס לנאשמים 2 ו-4 להטיל 8 חודשי מאסר, מע"ת וקנס גבוה.

18. ב"כ נאשם 1 ציין בטיעונו, כי הנאשמים עצורים מיום 5.10.24 וכי עיקר ההחלטה להגיש בעניינם בקשה למעצר עד תום ההליכים הסתמכה על העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, שלבסוף נמחקה מכתב האישום. באשר לרישום הפלילי של נאשם 1 נטען, כי המדובר בעבר שהתיישן בשנת 2022, ויש לתת לכך את המשקל המתאים. עוד ציין כי הנאשם כבן 37, נשוי ואב לשלושה ילדים, ואינו פעיל במישור הפלילי בעשר השנים האחרונות. הסנגור ציין, כי על אף שהנאשם לא הודה בחקירתו, אך הביע חרטה, במסגרת יום המוקד נטל הנאשם אחריות על המעשה, ויש להתחשב בכך. באשר למדיניות הענישה הפנה הסנגור לפסיקה תומכת. על פיו יש לקבוע את מתחם העונש החל ממאסר מותנה לצד ענישה נלווית.

19. ב"כ נאשם 2 ציין בטיעונו, כי הנאשם כבן 44 נעדר רישום פלילי, אב לחמישה ילדים, מפרנס יחיד במשפחתו. לדבריו, מקרים מעין אלו הינם בסמכות רשות העתיקות אך מאחר ואין להם סמכות להגיש כתבי אישום בעבירות שב"ח, התיק עבר לטיפול של הפרקליטות. הסנגור ציין כי הענישה המקובלת במקרים מעין אלו למי שהוא תושב ישראל נעדר רישום פלילי, הינה מע"ת לצד קנס. בנסיבות אלו, ביקש הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם 0משך כ-4 חודשים לערך), בשל עבירת הכניסה לישראל שלא כדין, ושלא להטיל קנס בשל אורך תקופת המעצר.

20. ב"כ נאשם 3 ציין בטיעונו, כי הוא מאמץ את טיעוניו ב"כ הנאשם 2. באשר לנאשם 3 הוסיף, כי משך כל חייו היה לנאשם אישור כניסה לישראל אך אישור הכניסה האחרון הסתיים במהלך חודש פברואר 2024 בתוך תקופת המלחמה, והמדינה החליטה שלא לאפשר כניסה לישראל גם לאלו שהחזיקו באישורים. לדבריו, הדבר הנחית על הנאשם גזרה קשה, מאחר והוא המפרנס היחיד במשפחתו ומטפל בשניים מילדיו שהינם בעלי נכות נוירולוגית, וכן באמו החולה. על כן ביצע את המעשה כדי לנסות להציל את משפחתו, ומדובר במניע שהוא הומניטרי בעיקרו. עוד טען הסנגור, כי עברו הפלילי של נאשם 3 הינו ישן (מלפני עשרים שנה), והעבירות התיישנו לפני שמונה שנים. לדבריו, גם הטענה שהנאשם מהווה סיכון ביטחוני אינה רלוונטית במקרה זה. הסנגור הוסיף, כי מתחמי הענישה שהציגה המאשימה אינם תואמים את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, וביסס טענה זו בהתאם לפסיקה תומכת מתיקים שנוהלו על ידי רשות העתיקות. עוד ציין, כי במקרה זה אין המדובר בפגיעה באתר תירות שהרי מדובר במערה שאין גישה אליה והיא אינה מבוקרת. לדידו, אם משכללים את מתחם הענישה הנוהג שהוא מע"ת עם עבירת השב"ח יש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם שנתון במעצר כמעט ארבעה חודשים. לבסוף הגיש הסנגור מסמכים רפואיים (סומנו: נ/1).
21. ב"כ נאשם 4 ציין, כי הנאשם הינו כבן 55, נעדר עבר פלילי, אב לילדים וסב לנכדים שאינם עובדים מאז ה-7.10, הנמצאים במצב כלכלי קשה. לדבריו, חלקו בכתב האישום כפי שהוסכם עם המאשימה הינו הפחות מיתר הנאשמים, שכן הוא לא נכנס לבור ולא חפר בו. הסנגור ביקש לגזור את עונשו של הנאשם חודשיים פחות מיתר הנאשמים, והגיש פסיקה תומכת. עוד ציין, כי הנאשם נתון במעצר תקופה של שלושה חודשים.
22. נאשם 1- ציין בפני כי טעה, הוא מתגורר בשכירות והמצב הכלכלי קשה מנשוא עד שאין מה לאכול.
23. נאשם 2- ציין כי אשתו חולת סכרת וכליות, סובלת מלחץ דם והמצב הכלכלי הינו קשה. הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט.
24. נאשם 3- הביע צער על המעשה ונטל אחריות על מעשיו. הנאשם תיאר כי אינו עובד משך כשנה, עקב המצב הביטחוני, וגם בשטחי האזור לא ניתן למצוא תעסוקה. עוד ציין כי שניים מילדיו בעלי נכות גבוה.
25. נאשם 4- ציין כי טעה, ואף הוא התייחס למצב הכלכלי השורר בתחומי האזור. מתחם העונש ההולם:
26. כידוע, עבירה על חוק הכניסה לישראל פוגעת בערכים מוגנים של ריבונות המדינה וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה, כמו גם ביטחון המדינה ותושביה. נאשמים 3 ו-4 נכנסו לישראל שלא כדין לשם ביצוע עבירות פליליות, אותן ביצעו כלל הנאשמים. עבירות אלו פוגעות בממצאים ארכאולוגיים שהם נכסי ציבור שתכליתם לשמר ערכי התרבות, ההיסטוריה והמורשת של מדינת ישראל. כמו כן, הכרזה על מקרקעין כאתר עתיקות נועדה לשמירה על כל הטמון בהם, כדי להבטיח כי חשיפת העתיקות תעשה על ידי אנשי מקצוע בלבד.
27. בע"פ 5502/12 גולן נ' מדינת ישראל (29.9.2013) עמד בית המשפט העליון (מפי כב' השופטת ד' ברק-ארז) על חשיבות ההגנה על הערכים הללו, ועל היעדר המודעות הנראית לעין בפגיעה בחברה כולה:

"ממצאים ארכיאולוגיים הם קניין הכלל וחשוב שיישאר כאלה - להנאת הציבור כולו, לקידום הידע, ולשם שמירתם לטובת הדורות הבאים. זאת ועוד, חפירות בלתי מבוקרות והמסחר שבא בעקבותיהן גורמים לא רק לגזל של משאבים מתכלים ולהעלמתם מן הציבור, אלא גם לפגיעה בחקר ההיסטוריה והתרבות - בשל האופן שבו הן משבשות את חשיפתן המסודרת של שכבות היסטוריות המונחות באופן מוחשי זו על גבי זו [...]"

28. הנאשמים הגיעו לאתר לאחר תכנון מדוקדק, כאשר כל אחד מהם ידע מה חלקו בביצוע העבירות, כאשר חלקו של נאשם 4 בהיותו תצפיתן. הנאשמים הצטיידו בכלי חיפוש וחפירה אשר שימשו אותם לחפירות ולאתור העתיקות. לטעמי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים על ידי חוק העתיקות הינה גבוהה. כעולה מכתב האישום המתוקן וכן מחוות דעת מומחה, הנאשמים גרמו נזקים לאתר בכך שחפרו בקרקע אחד החללים לתוך השכבות הארכיאולוגיות בור, ואת שפכי האדמה שהוציאו ממנו פיזרו לאורך דפנות המערה, כאשר חלק נותר בבור. כאמור, שפכים אלה הכילו שברים של כלי חרס שנהרסו ונותקו מהקשרם הארכיאולוגי. הנאשמים גם פירקו עתיקות והסירו חלקים מעתיקות או כל דבר הנחזה לכך.

29. עיון בפסיקה הנוהגת מלמד, כי מתחם הענישה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים מתחיל במאסר מותנה לצד קנסות גבוהים ונע עד למאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים. ראו לדוגמה:
א. רע"פ 478/17 שיבלי ואח' נ' רשות העתיקות (6.12.2016), הורשעו שני נאשמים בביצוע עבירה של חיפוש עתיקות ללא רישיון חפירה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל למשך 6 חודשים לצד קנס שנע בין 8,000 ₪ ועד 20,000 ₪, והטיל על הנאשמים 6 חודשי מאסר מותנה לצד קנס בסך 14,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 24,000 ₪. ערכאת הערעור אישרה את מתחם העונש שנקבע. יחד עם זאת, הקלה בסכומי הקנסות שהועמדו על סך 10,000 ₪ ו- 11,000 ₪, לאור הזמן הניכר שחלף מביצוע העבירה ומצבם הכלכלי של הנאשמים.

ב. ת"פ (נצרת) 8508-05-15 רשות העתיקות נ' דורון (20.6.2019), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של חיפוש עתיקות ללא רישיון בהזדמנות אחת בה חיפש עתיקות בעזרת גלאי מתכות באתר עתיקות מוכרז. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל, וקנס שנע בין 8,000 ₪ ל- 16,000 ₪, ונגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר על תנאי לצד קנס והתחייבות.

ג. ת"פ (קריית גת) 16648-11-19 מדינת ישראל נ' בן דהן (30.6.2021), הנאשם הורשע בעבירות לפי סעיפים 9(א)(וסעיף 37ב)(לחוק העתיקות וכן בעבירה לפי סעיף 3(וסעיף 37ג)(לחוק העתיקות בכך שביצע פעולות חיפוש רבות במקרקעין לצורך גילוי עתיקות ללא אישור באתר עתיקות מוכרז, ובמקרקעין שאינו מוכרז באמצעות גלאי מתכות ואת חפירה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, וקנס שנע בין 8,000 ₪ ועד 20,000 ₪, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר מותנה לצד קנס בסך 10,000 ₪ והתחייבות, בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

ד. רע"פ 8094/12 אבו טיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 7.1.14) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן שבעה חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים שנגזרו על נאשמים שביצעו עבירות היזק וחפירות באתר עתיקות. בשונה מעניינו, הנאשמים שהו בישראל כדין.

- ה. ת"פ (שלום רמלה) 19634-06-12 מדינת ישראל נ' אל עמלה ואח' (פורסם בנבו 29.11.12) נאשם 2 הורשע בעבירות לפי סעיפים 9(א) וסעיף 37(ב) לחוק העתיקות וכן, בעבירות נוספות לפי חוק העתיקות, וכן, בעבירה של שהייה בישראל שלא כדין. בית המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי, וקנס בסך 3,000 ₪.
30. אתייחס גם לפסיקה נוספת שהגישו הצדדים:
- א. ע"פ 12155-09-18 מדינת ישראל נ' סאג'ד אלעצם (פורסם בנבו 2.4.19), בית המשפט דחה את ערעורו של המערער באשר לגזר הדין לפיו הוטלו עליו 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי ימי מעצרו, עונשי מאסר על תנאי וקנס בסך 6,000 ₪.
- ב. ע"פ 25587-06-15 בית המשפט קבע שאין להתערב בפסק דינו של בית המשפט המחוזי שהטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר.
- ג. ת"פ 55368-12-21 מדינת ישראל נ' רעפא (בן חסן) אלאסד (פורסם בנבו 26.12.23) הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע שתי עבירות של פגיעה בעתיקות ושתי עבירות של חיפוש עתיקות ללא רישיון, בניגוד לסעיפים 37(א) ו-9(א) (ביחד עם 37(ב) לחוק העתיקות). הנאשם זוכה מעבירה שלישית של פגיעה בעתיקות וחיפוש עתיקות שלא כדין. הוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 4 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, וקנס בסך 13,000 ₪.
- ד. ת"פ 14497-03-18 מדינת ישראל נ' מוסא סלימאן (פורסם בנבו 16.9.19), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות פגיעה והשחתת אתר עתיקות לפי סעיף 37(א) לחוק העתיקות, חפירה לגילוי עתיקות לפי סעיף 37(ב) ו-9(א) לחוק העתיקות וכניסה ושהייה בישראל שלא כדין. בית המשפט הטיל על הנאשם שישה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וקנס בסך 4,000 ₪.
- ה. ת"פ 8453-12-20 מדינת ישראל נ' לב קורשונוב (פורסם בנבו 3.4.23) הנאשמים הורשעו לאחר שמיעת הוכחות, ביצוע עבירות של חפירה וחיפוש עתיקות בצוותא חדא, ללא רישיון, בניגוד לסעיף 9(א) (ביחד עם 37(ב) לחוק העתיקות, ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. נאשמים 1 ו-2 הורשעו בשתי עבירות ונאשם 3 הורשע בעבירה אחת. בית המשפט גזר על הנאשמים 1 ו-2 מאסר בן 4 חודשים על תנאי, וקנס בסך 13,000 ₪. על נאשם 3 נגזר מאסר בן 3 חודשים על תנאי גם כן, וקנס בסך 10,000 ₪.
31. סבורני, כי בנסיבות המקרה דנן, יש לקבוע מתחם עונש כולל החל ממאסר למשך מספר חודשים ועד 12 חודשים לצד ענישה נלווית.

32. בבחינת העונש המתאים לנאשמים בתוך המתחם, שקלתי לזכותם את נטילת האחריות וכן החרטה שהביעו. נאשמים 2 ו-4 נעדרי רישום פלילי. ביחס לנאשמים 1 ו-3 הבאתי במסגרת שיקוליי גם את רישומם הפלילי. לנאשם 1 ריבוי עבירות שב"ח וגם קיומן של עבירות רכוש, אם כי המדובר בעבירות ישנות, כשהאחרונה שבהן משנת 2015. כלל העבירות התיישנו (לא נמחקו). לנאשם 3 עבירות רכוש ושב"ח, אף הן התיישנו בשנת 2018 (לא נמחקו). כאמור, לנאשמים 3 ו-4 מיוחסות גם עבירות שב"ח.
33. בהתייחס לנאשם 4 הרי שחלקו בביצוע העבירות היה מופחת. הנאשם לא לקח חלק בביצוע החפירות ובפגיעה בעתיקות, אלא נתפס מחוץ למערה, עת שימש כתצפיתן בלבד. בנוסף, הבאתי במסגרת שיקוליי את נסיבותיהם האישיות של כל אחד מהנאשמים כפי שפורטו על ידם, ועל ידי באי כוחם.
34. באיזון בין שיקולים אלו ראיתי להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:
- א. נאשמים 1-3 מאסר בפועל למשך 5.5 חודשים בניכוי ימי המעצר.
- נאשמים 2-4 מאסר למשך 4.5 חודשים בניכוי ימי המעצר.
- ב. אני מצווה על מאסרם של הנאשמים למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר שלא יעברו עבירה על חוק העתיקות.
- ג. אני מצווה על מאסרם של נאשמים 3 ו-4 למשך 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר שלא יעברו עבירה על חוק הכניסה לישראל או ניסיון לעבור עבירה מחוק זה.
- ד. כל אחד מהנאשמים 1-3 יישא בתשלום קנס בסך 5000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.5.2025.
- ה. נאשם 4 יישא בתשלום קנס בסך 3000 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.5.2025.
- החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.
- ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
 - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****
 - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
 - חילוט כלי החיפוש והחפירה ששימשו לביצוע העבירה.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, ז' טבת תשפ"ה, 07 ינואר 2025, במעמד הנוכחים (הנאשמים בוועוד חזותי) .